

[Finansministeren.]

landbrugsejendomme i forhold til vurderingslovens bestemmelser. Jeg må først herom sige, at det foreliggende forslag til ændring i vurderingsloven jo ikke kan få skattemæssige konsekvenser for det første skatteår, skatteåret 1963-64, men først for det følgende, og det er altså for så vidt ikke i uoverensstemmelse med det tidligere fremsatte lovforslag om fritagelse for grundskyld til staten samt grundstigningsskyld for skatteåret 1963-64 af landbrugsejendomme. Vi regner med inden det følgende skatteår, altså skatteåret 1964-65, ved et arbejde, som er i gang, at kunne udsondre fra skattefritagelsen alle sådanne ejendomme, der ikke vurderes som landbrugsejendomme og ikke kan betragtes som normale landbrugsejendomme. De er i dag i en vis udstrækning inde under skattefritagelsen, fordi det indtil nu har været praktisk umuligt at foretage denne udsondring, men det regner vi altså med at kunne gøre for det følgende skatteår. Jeg siger dette til flere ordførere, som har været inde på det samme problem.

Det ærede medlem hr. Viggo Hauch fortalte jo meget tydeligt, at lovforslagene ikke fra hans side skulle vente nogen velvillig behandling. Han beskæftigede sig med, hvad der er årsagen til den stærke stigning i grundpriserne, og fremhævede herunder den for store indkomststigning i forhold til produktionen. Heroverfor må jeg vist gøre den bemærkning, at i et samfund i ekspansion — og i et veludbygget samfund i ekspansion — vil det vel altid være sådan, at der er et vist pres på grundene, på jorden, således at der vil være en stigning, uanset om man kan betegne indkomststigningerne som for store eller ej, og naturligvis vil der i ganske særlig grad være en tendens til stigning i de områder, hvor ekspansionen foregår raskest.

Det ærede medlem fremsatte nogle betragtninger om den sociale retfærdighed i i forbindelse med lovforslagene. Dem vil jeg gerne besvare indirekte gennem nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen.

Det ærede medlem hr. Viggo Hauch spurgte så, hvordan regeringen forstod aftalen om fritagelse for grundværdistigningsskyld. Jeg må først under henvisning til det, jeg indledningsvis sagde, gøre opmærksom på,

at det har i og for sig ikke megen relation til de foreliggende lovforslag, når vi nu foretager den udsondring, jeg talte om før, men jeg kan jo sige, at i den betænkning, der blev afgivet vedrørende omsætningsafgiften sidste sommer, står der i det afsnit, som har overskriften: Vedrørende finansåret 1963-64:

„Finansministeren har herudover“

— altså ud over andre ting —

„givet tilsagn om at søge gennemført sådanne regler, at normalt udnyttet jord ikke behæftes med grundstigningsskyld.“

Det er lidt vanskeligt efter ordlyden og placeringen at se, hvad der egentlig har været tanken — jeg tør i hvert fald på nuværende tidspunkt ikke indlade mig på en, om jeg så må sige, autoritativ fortolkning deraf.

I sin argumentation imod lovforslaget var det ærede medlem hr. Viggo Hauch inde på nogle eksempler, som jeg vel nok må have lov til at kalde meget outrerede, altså eksempler, som der vel næppe vil forekomme ret mange af i praksis, og som i hvert fald ikke kan siges at være typiske for lovens virkninger. Er der i sådanne tilfælde noget, som bør rettes, er jeg for mit vedkommende villig til at deltage i drøftelser herom, men jeg synes ikke, det er muligt på grundlag af de oplysninger, det ærede medlem her gav, at tage definitiv stilling til de eksempler, der blev fremdraget.

I øvrigt synes jeg, det er typisk både for det ærede medlem og for andre, der har talt her, at man henter sin argumentation fra sådanne ydervirkninger, som kan forekomme, men som næppe kan være det typiske, og at man derved ligesom viger uden om den centrale tankegang i lovforslagene og dermed den centrale motivering for dem.

Det ærede medlem hr. Haunstrup Clemmensen var således inde på, at efter loven om særlig indkomstskat vil danske, der sælger jord, fremtidig kunne rammes, men ikke udlændinge, der sælger jord her i landet. Det er selvfølgelig rigtigt, hvis det drejer sig om udlændinge, der befinder sig i udlandet og ikke er indkomstskattepligtige her i landet. Hvis der virkelig skulle forekomme mange tilfælde af den slags, måtte man jo tage op til overvejelse, hvorledes